

De Grote Kunstshow

De Grote Kunstshow is een initiatief van cultuuradviseur Johan Idema in samenwerking met curator Nina Folkersma en de Stadsschouwburg Amsterdam. De Grote Kunstshow in Den Haag is

de eerste in een reeks van kunstshows met kunstwerken uit Nederlandse museumcollecties, en is mede mogelijk gemaakt door het Mondriaan Fonds, VSBfonds, Van Ommeren de Voogt Stichting en De Gijselaar-Hintzenfonds.

Op 18 december vindt een speciale kersteditie van De Grote Kunstshow plaats in samenwerking met het Frans Hals Museum | De Hallen in de Stadsschouwburg in Haarlem. Op 11 juni 2017 vindt een editie plaats in samenwerking met Museum De Lakenhal en de Leidse Schouwburg.

We hopen je daar opnieuw te zien!

www.gemeentemuseum.nl • www.koninklijkschouwburg.nl

Axel en Helena van der Kraan

Wachtende Man (1982)

Misschien had je al hem al opgemerkt. Hij zit al uren te wachten, in de grote zaal van de Koninklijke Schouwburg. Eén brok geduld, vervaardigd van massief hout. Cabaretier Vincent Bijlo verplaatste zich in de wachtende man en spreekt zijn diepste gedachten uit: 'Vroeger was ik een boom, nu ben ik een boom van een vent'.

Paul Kooiker

Zonder Titel (Sunday), (2011)

Zanger en acteur Nik van den Berg zingt een zelfgeschreven lied bij vijf foto's uit de serie *Sunday* van Paul Kooiker. Op elk van de foto's ligt dezelfde voluptueuze naakte vrouw met haar porseleinen huid en zwartglanzende schoenen, in een weelderige achtertuin. De kijker denkt iets te zien dat niet voor zijn ogen is bedoeld en voelt zich een voyeur. Met een lied over geheime verlangens en genoegens vormt dit kunstwerk de verleidelijke, muzikale afsluiting van De Grote Kunstshow.

Fiona Tan

Lift (2000)

Op een koude, heldere winterdag in 2000 laat Fiona Tan zich optillen door vijftig met helium gevulde, rode ballonnen boven het Sarphatipark in Amsterdam. 'Het was een droom die ik al sinds mijn kindertijd koesterde', zegt de kunstenaar. Zo simpel als de gedroomde actie klinkt, zo complex is de video-installatie die er het resultaat van is. Bij de vertoning van de 16mm film wordt uit de doeken gedaan hoe dit kunstwerk eigenlijk gepresenteerd had moeten worden.

Pieter Hugo

Chris Nkulo and Paitience Umeh, Nigeria (2008)

Zijn foto's vertellen persoonlijke verhalen over mensen die in zuidelijk Afrika aan de rand van de samenleving verkeren. Toch is Pieter Hugo geen documentaire fotograaf. Hij laat mensen altijd poseren voor zijn portretten, als acteurs in de rol van een filmpersonage. Zo ook de prachtig uitgedoste vrouw in Nigeriaanse kleding, uit de fotoserie *Nollywood*, die schijnbaar ongeïnteresseerd naast haar als duivel geschminkte man zit. Presentator Katrijn van Bouwel gaatsamen met het publiek op zoek naar de verhalen achter deze foto, om deze daarna met een expert te verifiëren.

Daniel Richter

Flash (2009)

Kunstcriticus Sacha Bronwasser neemt het werk *Flash* van Daniel Richter als een springplank voor associatie en interpretatie. Het schilderij van de omgeslagen sloep vol drenkelingen oogt eenvoudig, maar zit bij nadere beschouwing vol referenties, zowel kunsthistorisch, maatschappelijk als politiek. In een beeldende vertelling worden verbanden gelegd met *Het Vlot van de Medusa* (1818) van Théodore Géricault, *De Schreeuw* (1893) van Edward Munch, eigentijdse hittebeelden van beveiligingscamera's en krantenfoto's van boten overvol gevuld met vluchtelingen op zee.

herman de vries

Random Objectivation (1968)

Kunstenaar herman de vries schrijft zijn naam zonder hoofdletters, omdat hij meent dat er geen hiërarchie tussen dingen bestaat. De ordening van de elementen in een beeld wordt bepaald door kans en toeval. In *Random Objectivation* bestaan de elementen uit ronde witte schijven die zijn verdeeld over een al even witte cirkel. Het publiek wordt getraakteerd op een pepermuntje en uitgenodigd tot een meditatief kijkspel. Een oefening in stil en langzaam kijken en reflecteren op filosofische vragen over toeval en orde, natuur en structuur en leegheid en oneindigheid.

Foto Folkert de Jong: Aatjan Renders

Piet Mondriaan Folkert de Jong

Victory Boogie Woogie (kopie, 1942-1944)
Last Boogie Woogie (2007)

Museumdirecteur Benno Tempel presenteert het meest prestigieuze werk uit 'zijn' collectie: de *Victory Boogie Woogie*, het laatste schilderij van Piet Mondriaan dat voor 80 miljoen gulden door de Nederlandse staat werd aangekocht. Of worden wij hier gefopt? Presentator Katrijn van Bouwel confronteert de directeur en het publiek met een nog échtere versie - Folkert de Jongs *Blue Last Boogie Woogie* (afkomstig uit zijn eigen collectie) - en vraagt zich af wat het verschil maakt tussen echt, nep, namaak, kopie en plagiaat.

Foto: Koen Hauser

Jan Taminiau

Avondjurk uit de collectie Nature Extends (2011)

'Ik ben de mooiste vogelvrouw van het feest.' De statige en uitzonderlijk lange jurk van modeontwerper Jan Taminiau kan enkel gedragen kan enkel gedragen worden door een vrouw met boomlange benen, die gracieus door het leven schrijdt. Dat zou je denken. De gescheurde repen stof aan de onderkant suggereren echter een minder ideaal verhaal. In de door Elfie Tromp geschreven monoloog 'De Vrouwvogel' vertelt actrice Hannah van Lunteren hoe het werkelijk zit met deze jurk (langdurige bruikleen Limburgs Museum).

Léopold Rabus

La Maison des Oiseaux (2005)

Met hun uitvergrote hoofden en weggedraaide pupillen lijken de figuren in het schilderij *La Maison des Oiseaux* rijp voor de psychiater. Ook de kraaiachtige beesten in de hoeken zinspelen op de donkere kanten van de menselijke geest. In een audiocollage van radiomaker Maartje Duin komen stemmen voorbij van kinderen, pubers en volwassenen, die een poging wagen tot een psychologische analyse. Laag voor laag pellen ze de dieperliggende betekenissen van dit werk af.

Rob Birza

Shoeholders (2002)

Het schilderij *Shoeholders* is geïnspireerd op een foto van een bijeenkomst in een Islamitisch deel van de wereld. We zien een groepje mannen met baarden en witte hoofdtoeien die met gestrekte arm hun schoenen in de lucht steken. Presentator Katrijn van Bouwel vraagt zich, in gesprek met het publiek, af wat hier precies gebeurt. Zijn de uitgetrokken schoenen een uiting van vreugde of juist van woede en protest? En wat is de betekenis van die geornamenteerde textiele rand rondom het schilderij?

Foto: Gert Jan van Rooij

Femmy Otten

And Life is Over There (2014)

Plots is daar de torso van een vrouw met een mannelijk geslachtsdeel en twee linkeronderarmen. Op haar hoofd een al even mythisch ogend dier. De houten hermafrodit van de Haagse kunstenaar Femmy Otten (afkomstig uit haar eigen collectie) verradt de voorliefde van de kunstenaar voor de klassieken en de mythologie. Geïnspireerd door het verhaal van Hermaphroditus en Aphrodite schreef Abdelkader Benali een fictieve monoloog voor dit beeld. Wat begint als een innerlijke tweestrijd tussen het mannelijke en het vrouwelijke eindigt in het ultieme verlangen om één te zijn met je geliefde.

Foto: Gert Jan van Rooij

DE GROTE KUNSTSHOW

3 SEPTEMBER 2016
KONINKLIJKE SCHOUWBURG

www.ks.nl

koninklijke schouwburg Den Haag

GEMEENTE MUSEUM DEN HAAG

Dank voor je aanwezigheid bij De Grote Kunstshow. Op het podium van de Koninklijke Schouwburg zag je tien kunstwerken de revue passeren, sprankelend gepresenteerd door schrijfster en improvisatie-actrice Katrijn van Bouwel. Met licht en geluid, drama en verstillings, gesprek en monoloog zijn de verhalen achter de kunstwerken tot leven gebracht.

De werken in De Grote Kunstshow zijn afkomstig uit de collectie van het Gemeentemuseum Den Haag, tenzij anders vermeld. Deze collectie is met ruim 150.000 objecten - waaronder een wereldberoemde verzameling Mondriaans - een van de grootste van Nederland en heeft een internationale status. Naast moderne beeldende kunst bestaat een belangrijk deel van de collectie uit mode en toegepaste kunst. Wat alle werken in de collectie gemeen hebben, is dat ze een visionair, poëtisch of menselijke verhaal vertellen over de tijd waarin ze zijn gemaakt. Hetzelfde geldt voor het gebouw, het laatste meesterwerk van architect H.P. Berlage (1856-1934), dat een museumstuk op zich is.

